

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ τοῖς δεσποτικῆς δυνάμεως κατὰ
ἡφιστομοῖς ἀδένειαν, ὡς τὸν μα-
θητικὸν μεταβαλεῖν πρὸς ἀρετὴν μὴ
ἰχθυόσσης.

Ερμίνω κόμμη π. ιη.

Hermino Comiti 18.

ἐς τὸ.

Επειδὴ σιάνδαλον εἶπας οἶσθαι
ἰουδαίοις, τὸ ἐν τοῖς θείοις χρησμοῖς
εἰρημόν, ὅτε ἐγίνωσκεν αὐτῶν ἕως ἔ-
τέκε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὡς μετὰ ταῦτα
φησι συναφείας ἰὼ μνηστὴρ πρὸς τὴν
παρθένον γεννομένης γινώσκω ὁ βλά-
σφημος καὶ ἀχάριστος λαός, ὅτι τὸ ἕως,
πολλάκις καὶ ὅτι τὴν διηνεκῶς ἐν τῇ
θείᾳ γραφῇ εὐελοκορῶν κείμων. Ἐως
ἂν θῶ τοῖς ἐξουσίᾳ σου ὑποπόδιον τῆς
ποδῶν σου καὶ ἔτι διηνεκῶς, καὶ ὅτε ἐ-
νέστρεψεν ἡ ἀρετὴ πρὸς τὸν Νῶε,
ἕως τοῦ ἔσθαι θῆνη τὴν γῆν καὶ εἰς τὸ
παρατελεῖς ὅτε ἀνέστρεψεν ἡ ἐως ἂν κα-
ταγέσσητε, ἐγὼ εἶμι, φησί ὁ θεός,
καὶ ἔτι διηνεκῶς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
πολλά, ἀποράδην ἐν τῇ θείᾳ εὐελο-
καί γραφῇ. ὁ δὲ θεὸς νοῦς τῶν ἡμετέ-
ρων, ὡ ἰουδαῖοι; κακόνισαν διορθώμε-
νος, ὅτε πορνείας καὶ νομοσάντων καὶ
εἰρηκότων γεννηθῶσιν τὸν κύριον, ἀνέ-
παφον δεῖξαι τὸν πρὸς οὐρανὸν ἐσπού-
δασε τόκοι πάσης διηνεκῶς καὶ
συνουσίας γεννηθῶσιν, θεοπαρεπῆ δὲ
ὄντα καὶ ἀληθῆ. τὸ γὰρ μετὰ ταῦτα
μὴ συμβῆναι ἀλλήλοισι τοῖς τῶν πορ-
νείαν συκοφαντήσοντας, καὶ ἡ τοῦ ἀγ-
γέλιου ὄψις ἐκάλυπεν, ὅτε πνεύματος ἀ-
γίου εἰρηκότος ὑπάρχειν τὸν ἐν τῇ παρ-
θένῳ σαρκοῦ μόνον, καὶ ἡ μεγαλειότης
τῆς τοῦ τόκου θαυμάτων ὅτε ἐπέβε-
πει, ἡ μετ' αὐτὸν παρθενία, ἡ τῆς
ἀγγέλων ὑμνολογία, ἡ τῆς μάγων
δαροφιλία, ἡ τοῦ ἀέρος φωταγωγία,
ἡ εἰς Αἴγυπτον ὁδηγία, ἡ τῆς εἰδώλων
ἀρχμαλωσία, καὶ ἡ αὐτῆς σκηνῶν
διημερόσιν ὑπο τῆς θείας γραφῆς
μαρτυρουμένη. διηλοὶ δὲ καὶ ἡ τελευταία
τοῦ κυρίου ἀφ' ἑσθαι, ἰωάννη τῷ παρ-
θένῳ τῶν θεοτόκων συστήσαστος, καὶ τὸς
ἐχάτερον παρθενίας συνάψατος, ἡνίκα
ὅτι τῷ σαρκοῦ ὄν, τὸν ζωοποιὸν ὑπέ-

cillitatis damnantibus, ut qui discipulum
ad virtutem immutare nequiuisset.

Quandoquidem existimare te dixisti,
offensionem Iudæis id esse, quod in diuinis
oraculis dictum est, Non cognouit eam
donec peperit filium suum, tanquam scilicet
postea sponsus cum virgine congressus
sit: noscat contumeliosus & ingratus pop-
ulus, vocem hanc, Donec, pro perpetuo, in
diuina scriptura sæpè posita reperiri: Do-
nec ponam inimicos tuos scabellum pedum
tuorum. & hoc pro, in perpetuum: & non re-
uerfa est columba ad Noe, donec siccarètur
aqua. Profus enim nõ reuerfa est, & Do-
nec senueritis, ego sum, ait Dominus. At-
qui est perpetuo. Atque alia permulta eius-
dem generis sparsim in diuina scriptura
reperiuntur. Diuina porro mens, ô Iudæi,
peruersam vestram sententiam corrigens
(qui Dominum ex stupro ortum esse exi-
timastis, ac pronunciaistis) his verbis illud
demonstrare studuit, quòd intacto ado-
randus partus, ac libidinis & concubitus
expers fuerit, diuinitatiq; consentaneus,
atque eiusmodi, qui humanæ rationis cap-
tium excedat. Nam ne postea ij inter se
coirent, quibus fornicatio per calumniam
obiecta est, angeli quoque visio prohibe-
bat, qui eum, qui in virginis vtero carnem
assumebat, ex spiritu sancto exitisse dix-
rat: & miraculorum in partu editorum ma-
iestas atque amplitudo vetabat, & virgini-
tas, quæ partum secuta est, & angelorum
cantus, & oblatum à Magis munus, & stella
præluces, & deductio in Ægyptum, & si-
mulacrorum captiuitas, & illorum ipsorum
iustitia scripturæ sanctæ testimonio con-
firmata. Quin istud quoque postremum
Domini testamentum liquidò demon-
strat, qui quo tempore in cruce erat, ac vi-
uifica morte fungebatur, Ioanni virgini
genitricem Dei commendauit, atque am-
borum virginitates copulauit. Si hæc mur-
muratorem, atque improbitatis amantem

Matth. 1.

Ps. 109.

Genes. 8.

Isa. 46.

Matth. 1.

Matth. 2.

Luc. 2.

Ioan. 19.

